

dobândim curăție și înțelepciune, având drept prototip pe Însuși Domnul Iisus, Cel Care e curăția și înțelepciunea întruchipată.

Așa numitul „instinct al reproducerii” ne-a fost dat de Dumnezeu cu un anumit scop, având de-a face cu „momeala”. Scopul său este perpetuarea neamului omenesc, lucru care îl face pe om împreună-creator cu Dumnezeu, iar „momeala” este plăcerea. Când cele două aspecte converg în cadrul Nunții binecuvântate de Biserică, atunci

omul îndeplinește voia lui Dumnezeu. Dacă însă acestea două apucă pe drumuri separate din cauza egoismului, atunci plăcerea devine un scop în sine, iar omul își uită scopul principal al vieții. În acest caz, putem vorbi despre o stare nefirească, despre încălcarea legii firești sădite de Dumnezeu în om, lucru care reprezintă un păcat de moarte. Pentru un astfel de păcat Dumnezeu l-a pedepsit pe Onan (Fac. 38, 1-10).

Sursa: www.pemptousia.ro
Gheronda Ghermanós Stavrovouniôtul,
Πατρικές Παραινέσεις (*Povește părintești*).

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni: 06 ian.** / 08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Botezul Domnului (Boboteaza)*
18:00 – Vecernia și Litia
- **Mărți: 07 ian.** / 08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului*
- **Vineri: 10 ian.** / 18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 11 ian.** / 18:00 – Vecernia
- **Duminică: 12 ian.** / 08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Genealogia Mântuitorului*
→ *Sfântul Ierarh Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

„Cred că mântuirea lumii se face prin Biserica Ortodoxă.
Biserica Ortodoxă e întotdeauna așa cum a fost Iisus Hristos, răstignită.
Și noi suntem răstigniți, nu răstignitori.”
(Pr. Sofronie Saharov)

♦ Nr. 54 / 05 ianuarie 2014 ♦

CUVIOSUL PĂRINTE PORFIRIE KATUNAKIOTUL

POVESTIRE

Gheronda Porfirie a povestit cândva: M-a vizitat, odată, un hipiot. Era îmbrăcat cu haine

ciudate și foarte colorate, purta amulete și bijuterii, și a cerut să mă vadă. Maicile s-au neliniștit, au venit să mă întrebe iar eu am spus să intre. De cum s-a așezat înaintea mea, i-am văzut sufletul. Avea suflet bun, dar rănit și de aceea, răzvrătit. I-am vorbit cu dragoste iar acela s-a emoționat. „Gheronda”, îmi spune, „nimeni nu mi-a vorbit așa până acum”. I-am rostit numele și s-a mirat cum de l-am cunoscut. „Ei”, îi spun, „Dumnezeu a descoperit și numele tău și faptul că ai călătorit până în India unde ai cunoscut pe guruși și i-ai urmat”. A fost și mai uimit. I-am spus și alte lucruri despre el și a plecat mulțumit.

În săptămâna următoare, iată că vine, pe neașteptate, cu o gașcă de hipioți. Au intrat cu toții în chilie și s-au așezat în jurul meu. Era cu ei și o fată. Tare i-am simpatizat. Erau suflete bune, dar rănite. Nu le-am vorbit de Hristos, căci am văzut că nu erau pregătiți să asculte. Le-am vorbit pe limba lor, despre lucruri care îi interesau. Când am terminat și s-au ridicat să plece, mi-au spus: „Părinte, vrem o favoare: să ne permiți să îți sărutăm picioarele”. M-am rușinat, dar ce să fac, i-am lăsat. Mi-au dăruit, apoi, o pătură. Voi striga să o aducă, să o vezi. Este foarte frumoasă.

După o vreme m-a vizitat fata, hipiota, singură. Se numea Maria. Am văzut că Maria era mai înaintată duhovnicește decât prietenii ei și i-am vorbit mai întâi ei despre Hristos. A primit cuvintele mele. A mai venit și cu alte ocazii și a luat-o pe calea cea bună. A spus, desigur, Maria, prietenilor ei: „Măi, derbedeilor, n-aș fi crezut niciodată că am să-L cunosc pe Hristos, dintr-o gașcă de hipioți”.

Sursa: sfantulmunteathos.wordpress.com
Traducere de Elena Dinu din limba greacă după pagina www.diakonima.gr.

SFÂNTUL IERARH NICOLAE VELIMIROVICI

UNEI FEMEI PE CARE O CHINUIE O TRISTEȚE APĂSĂTOARE

Întristarea sfinților seamănă cu niște nori prin care strălucește soarele mângâierii – iar întristarea ta seamănă cu o eclipsă de soare. Trebuie să fi avut multe ticăloșii și păcate mai mărunte, pe care le-ai privit ca fiind lipsite de însemnătate, și nu le-ai mărturisit și pocăit. Ca un păienjenis vechi, ele s-au îndesit în jurul sufletului tău, și s-au făcut ca un cuib pentru marea întristare pe care puterea cea rea drăcească o întreține cu răutăcioasă bucurie în tine. Drept aceea, cercetează-ți întreaga viață, fă-ți un examen necruțător, și mărturisește totul la spovedanie. Prin spovedanie vei curăți și aerisi casa sufletului tău. Și va intra în tine aerul proaspăt și sănătos de la Duhul lui Dumnezeu. După aceea, începe să faci cu viteză tot ce este bine. Începe, să zicem, cu milostenia în numele lui Hristos. Adu-ți aminte: în numele lui Hristos. Hristos va vedea și va simți asta, și degrabă îți va dărui bucurie. Îți va dărui bucurie negrăită, bucurie pe care numai El o dă și pe care nici o mahnire ori chin ori putere drăcească nu o poate întuneca. Citește Psaltirea. Aceasta este cartea

pentru sufletele întristate, cartea mângâierii.

Domnul să te bucure în curând!

Sursa: www.familiaortodoxa.ro
Sfântul Nicolae Velimirovici, *Răspunsuri la întrebările lumii de azi* (Scrisoarea a XVII-a)

PĂRINTELE GHERMANÓS STAVROVOUNIÓTUL

POVEȚELE PĂRINTEȘTI

Înfrânarea de la patimile trupești este starea firească a omului, pe când, dimpotrivă, căderea în păcatele trupești, în realitate, este ceva nefiresc. Astăzi lumea este atât de amăgită, încât vede lumina drept întuneric și viceversa. De aceea, îi consideră „înapoiați” și „retardați” pe cei înfrânați și cumpătați, iar pe cei care se scaldă în mocirla plăcerilor trupești îi numește progresiști..., îi admiră și îi elogiază! A venit vremea despre care a

profețit sfântul Antonie cel Mare, că cei necuviincioși îi vor considera nebuni pe cei cuviincioși, neputându-și da seama că, de fapt, ei sunt cei nebuni.

Conform mărturiei sfântului apostol Pavel, *voia lui Dumnezeu aceasta este: sfințirea voastră. Să vă feriți de desfrânare* (I Tesaloniceni 4, 3). Așadar sfințirea fiecărui om este strâns legată de fuga de desfrânarea trupească. Iată ce spune în continuare: *Ca să știe fiecare dintre voi să-și stăpânească vasul său în sfințenie și cinste, nu în patima poftei, cum fac neamurile care nu cunosc pe Dumnezeu* (I Tesaloniceni 4, 4-5). Ca și creștini, avem obligația să ne păstrăm trupurile sfinte și cinstite, pentru că înrobirea față de poftele și plăcerile trupești nu este o trăsătură specifică creștinilor, ci idolatriilor, care nu Îl cunosc pe adevăratul Dumnezeu.

Știm că dacă El Se va arăta, noi vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este. Și oricine și-a pus în El nădejdea, acesta se curățește pe sine, așa cum Acela curat este (I Ioan 3, 2-3). La a doua Sa venire, Hristos nu ne va oferi bunuri materiale, ci ceva cu mult superior: posibilitatea de a-L vedea față către față. Însă nu vom avea parte de așa ceva dacă nu ne vom strădui în această viață să